

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי ה' בתשרי תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - כ"ז

1. מה היה המו"מ בין רבי שימי בר אשי לרב פפא?

א. רב שימי בר אשי - מה הטעם של החכמים שאמרו שרק מעות סתומים הולכים לנדבה - ולא בהמה, או ולא נסכא, או ולא סוורא שאם תאמר שהלכה נאמרה דווקא במעות, אף נאמר שאף עופות סתומים שמתו בעליהם לא הולכים לנדבה, וקשה שהרי אמר רב חסדא: שהקנינים מתפרשות באחד משני אופנים:

א. או בלקיחת בעלים - בעת שקנאם אמר זו לעולה וזו לחטאת, לאחמ"כ הכהן לא יכול לשנותם. [וזו קן מפורשת].

ב. או בעשיית כהן - אם לקחום הבעלים סתם אינם יכולים אח"כ לקבוע, אלא הכהן בעשייתו קובע [וזו קן סתומה. ומשמע שנחשב קן סתומה גם לענין שאם מתו הבעלים יקרב נדבה מדין מעות סתומין.

ב. ענה רב פפא - לפי טעמך, שעופות סתומין ילכו לנדבה מדין מעות סתומין א"כ אף בבהמות נאמר כן. והרי במשנה לקמן משמע ש'מפורשת' היא ששינו:

רשב"ג אומר: הביא שלש בהמות ולא פירש, הראויה לחטאת תקרב חטאת, לעולה - תקרב עולה, לשלמים - תקרב שלמים.

ג. דחה רב שימי בר אשי - אין לדמות - לגבי עופות של חייבי קניין מ'ולקח' ומ'ועשה' למדנו שמתפרשות בלקיחת בעלים או בעשיית כהן, ומאחר שלא התפרשו ע"י הבעלים נחשב קן סתומה, אבל לגבי בהמות נזירות הרי הם כמפורשות מעצמן, כיון שהגקבה מיועדת רק לחטאת והזכר מיועד רק לעולה.

2. ברייתא - נזיר שהפריש עבור קורבנותיו ומת האם בנו יכול להקריבם?

א. הניח אביו מעות סתומין - יכול בנו לקבל נזירות לאחר שמת אביו ע"מ שיקריבם,

אבל אם קיבל כבר נזירות בחיי אביו, אינו יכול להקריבם, כיון שכבר התחייב בעצמו להביא, ולכן ילכו לנדבה.

ב. הניח בהמה מפורשת - חטאת תמות, עולה תקרב עולה, ושלמים יקרבו שלמים.

3. רב נחמן לעיל פסק שרק בהמה תמימה נחשבת מפורשת, אבל בעל מום נחשבת כמעות. מהיכן הקשו עליו?

מסוף הברייתא שהובאה בשאלה הקודמת 'בהמה מפורשת' - לכאורה מדובר אפילו בבעלת מום. ומשמע שאין דינה כמעות.

ותירו - הכוונה רק תמימה. ובעלת מום כלול במעות כיון שגם היא קדושה לצורך דמיה.

4. אלו מקורות למדנו שאין אדם יוצא בקרבן שלא הופרש עבור עבירתו?

א. 'קרבנו' - בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו שהפריש עבור חטאו ומת.

ב. 'קרבנו' [השני] - לא רק כשאביו הפריש על עבירה קלה והוא צריך על חמורה, או הפוך, שאין חיובו דומה לשל אביו, אלא אפילו כשעבירתו דומה לשל אביו יוצא בשל אביו.

ג. 'קרבנו' [השלישי] - לא רק כשאביו הפריש בהמה על עבירה דומה, שהרי אין אדם מגלח על בהמת אביו בנזירות,

אלא אפילו כשאביו הפריש מעות ואע"פ שאדם מגלח על מעות אביו בנזירות בזמן שהן סתומין ולא בזמן שהן מפורשין, מ"מ לא יביא של אביו.

[מכאן והלאה שייך לדף הבא]

ד. 'קרבנו... על חטאתו' - לא רק במעות שהפריש אביו, אלא אפילו כשהפריש בעצמו קרבן עבור עבירתו אינו יוצא בו בעבירה אחרת שעבר.

ה. 'על חטאתו' - לא רק כשהפריש בעצמו בהמה על כל עבירה אחרת שעבר,

שהרי בזה כבר שנינו שאם הפריש בהמה על החלב והביא על הדם או הפוך - לא מעל ולא כיפר.

אלא אפילו במעות שהפריש לעצמו על כל עבירה אחרת, ואע"פ שאם הפריש לעצמו מעות מן החלב והביא על הדם, או הפוך - מעל וכיפר,

מ"מ אינו יוצא בהם כיון שחייב רק כשקרבנו לשום חטאו הזה.

ולשיטת רב נחמן העמידו ברייתא זו דווקא בבהמה תמימה אבל בעלת מום כלולה במעות וכדלעיל.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)